

पानियम - क्रमांक एकवीस

तेजस्वी देशातील रविवारच्या कायद्याकडे जाणारी चळवळ

Jeff Pippenger

2026-03-05

दानियेल अकराव्या अध्यायातील सोळाव्या ते बाविसाव्या वचनांपर्यंतचा इतिहास रविवारच्या कायद्याच्या प्रतिरूपणाने सुरू होतो आणि त्याच प्रतिरूपणाने समाप्त होतो. या रेषेचा आरंभ आणि शेवट एकसारखाच असल्याने, तो ख्रिस्ताची, अल्फा आणि ओमेगा म्हणून, स्वाक्षरी ओळखून देतो. भविष्यवाणीनुसार यासाठी सोळावे वचन बाविसाव्या वचनाशी संरेखित केले जाणे आवश्यक ठरते. असे केल्यावर, मक्कबींच्या रेषेद्वारे दर्शविलेल्या गौरवशाली भूमीचा इतिहास दहाव्या ते पंधराव्या वचनांच्या इतिहासात स्थानांतरित होतो.

मक्कबी

मक्कबींचे बंड इ.स. १७७६ मध्ये सुरू होऊन इ.स. १७९८ मध्ये संयुक्त संस्थाने बायबल भविष्यवाणीतले सहावे राज्य बनले त्या वेळी समाप्त झालेल्या बावीस वर्षांचे प्रतिनिधित्व करते. यावरून बावीस ही संख्या इ.स. १७९८ मधील अंतकाळाशी थेट संलग्न असलेल्या एका इतिहासाची ओळख पटविते; आणि याच ठिकाणी दानियेल अकरावा अध्याय, चाळीसावे वचन, आरंभ होते.

१७९८ शी बावीस या संख्येचा संबंध ओळखणे महत्त्वाचे आहे. मक्कबी बंडाने, अमेरिकन क्रांतीचे प्रतिरूप म्हणून, वैभवशाली भूमीच्या (शाब्दिक आणि आध्यात्मिक) या दोन्ही क्रांतींना अशा क्रांती म्हणून संरेखित केले की ज्यांनी सेल्युसिद आणि युरोपीय राजांच्या राज्यकारभाराला, तसेच ग्रीस आणि रोमच्या चर्चकारभारालाही नाकारले. या दोन्ही ऐतिहासिक साक्षींमध्ये ग्रीस आणि रोम यांनी उत्तर दिशेच्या राजाचे प्रतिनिधित्व केले.

मक्कबींच्या वंशरेषेचे प्रतिनिधित्व तेवीसाव्या वचनात केलेले आहे; परंतु ती अशी एक इतिहासरेषा दर्शविते की जी पंधराव्या वचनातील पॅनियमनंतर ३३ वर्षांनी सुरू झाली, आणि सोळाव्या वचनातील पॉम्पेईच्या अगोदर शंभराहून थोडी अधिक वर्षे होती. ही रेषा क्रूसाच्या न्यायावर समाप्त होते; असा न्याय जो इ.स. ७० पर्यंत विस्तारला, जरी न्यायाच्या त्या कालखंडाची ओळख बावीसाव्या वचनात केवळ क्रूस अशीच दिलेली आहे. भविष्यवाणीच्या दृष्टीने मक्कबी वंशरेषा—जी १७७६ पासूनच्या गौरवशाली देशाचे प्रतिनिधित्व करते, मग हॅसमोनियन राजवंशासह १७९८, आणि त्यानंतर हेरोदियन राजवंशाद्वारे क्रूसापर्यंत व इ.स. ७० पर्यंत—बावीसाव्या वचनावर समाप्त होते; आणि तिची सुरुवात १७७६ पासून १७९८ पर्यंतच्या बावीस वर्षांनी होते. १७७६ ते १७९८ या बावीस वर्षांचे प्रतिरूप ९/११ ते २०२३ या बावीस वर्षांचेही आहे, ज्यांचे दानियेल दहा मध्ये बावीस दिवस असे प्रतिरूपीकरण केले गेले होते. मक्कबी वंशरेषेची सुरुवात आणि समाप्ती “बावीस” ने होते.

चार रोमी शासक

सोळाव्या ते बाविसाव्या वचने थेट चार रोमन शासकांची ओळख करून देतात आणि त्या वचनांतील आणखी एका रेषेचे प्रतिनिधित्व करतात. ‘पुनरुक्ती आणि विस्तार’ या तत्त्वाच्या आधारे मक्कबी रेषा अनुरूप केली जाते, आणि रोमन रेषा थेट त्या वचनांमध्ये दर्शविली जाते. इ.स.पूर्व ३१ मध्ये अॅक्टियमच्या युद्धात बायबलमधील भविष्यवाणीप्रमाणे रोम चौथ्या राज्याच्या सिंहासनावर आरूढ झाले, त्या वेळी पाँपेने तीन अडथळ्यांपैकी पहिले दोन जिंकले. त्याच्या पाठोपाठ ज्युलियस सीझर, ऑगस्टस सीझर आणि टायबेरियस सीझर आले. पाँपे हा एक सेनापती होता, आणि शेवटची तीन प्रतीके सम्राट म्हणून परस्परांशी जोडलेली आहेत.

चार राज्यकर्त्यांपैकी शेवटचा राज्यकर्ता बाविसाव्या वचनात, जिथे ख्रिस्ताला वधस्तंभावर खिळण्यात आले, तेथे मरतो; म्हणून आपल्याला रोमच्या त्या चार राज्यकर्त्यांपैकी शेवटच्याला सोळाव्या वचनातील रविवारच्या कायद्यापर्यंत मागे नेले पाहिजे. जेव्हा आपण असे करतो, तेव्हा पॉम्पेई हा चार मार्गाचिन्हांपैकी पहिल्याचे प्रतिनिधित्व करील, जिथे चौथे आणि अंतिम मार्गचिन्ह सोळाव्या वचनातील रविवारच्या कायद्याशी सुसंगत ठरते. सोळावे वचन टायबेरियस सीझरद्वारे दर्शविले जाईल, आणि पंधराव्या वचनातील पॉनियमची लढाई ऑगस्टस सीझरद्वारे दर्शविली जाईल, अकराव्या वचनातील राफियाची लढाई ज्युलियस सीझर असेल; अशा प्रकारे जनरल पॉम्पेईला दहावे वचन आणि 1989 असे चिन्हांकित केले जाते.

हे दर्शविते की दानिएल अकराव्या अध्यायातील चाळीसाव्या वचनातील “लपलेला इतिहास” — १९८९ मध्ये सोव्हिएत युनियनच्या पतनापासून एकेचाळीसाव्या वचनातील रविवारच्या कायद्यापर्यंतचा इतिहास — दहाव्या ते तेवीसाव्या वचनांत दर्शविलेल्या इतिहासात आढळणाऱ्या भविष्यवाणीच्या तीन रेषांनी प्रतिनिधित्व केला आहे. मक्कबी, रोमन शासक, आणि रोमच्या प्रतिनिधी सत्तांच्या तीन लढाया.

ही तिसरी वेळ आहे की मी तुमच्याकडे येत आहे. दोन किंवा तीन साक्षीदारांच्या मुखाने प्रत्येक गोष्ट स्थिर केली जाईल. २ करिंथकरांस १३:१.

तीन प्रॉक्सी युद्धे

दहावे वचन इ.स.पू. २१९ ते २१७ या काळात घडलेल्या चौथ्या सिरियन युद्धाच्या समाप्तीची नोंद करते, जेव्हा Antiochus III Magnus (the Great) याने अकराव्या वचनातील युद्धाच्या पूर्वतयारीत पुन्हा सैन्यबांधणी केली; ते युद्ध म्हणजे Raphia चे युद्ध होय, ज्याचे प्रतिनिधित्व Julius Caesar करीत असे. दहावे वचन चाळीसाव्या वचनात दर्शविल्याप्रमाणे १९८९ मध्ये सोव्हिएत संघाच्या पतनाची ओळख करून देते, आणि Pompey त्या इतिहासाशी सुसंगत आहे. सोळावे वचन यहुदाच्या गौरवशाली देशाच्या जिंकण्याचे प्रतिनिधित्व करते, जे संयुक्त राज्यांतील रविवारच्या कायद्याचे प्रतीक आहे; परंतु Pompey हाही १९८९ शी सुसंगत आहे, आणि १९८९ मध्ये आधुनिक रोमने आपला पहिला अडथळा जिंकला, पण तसे करताना तिने गौरवशाली देशाशी गुप्त युती करण्यास Ronald Reagan यास फूस लावून, एकाच वेळी प्रोटेस्टंट अमेरिकेलाही आध्यात्मिक रीतीने जिंकून घेतले. एखाद्या राजाने रोमच्या वेश्येशी केलेली युती ही आध्यात्मिक व्यभिचाराचे प्रतिनिधित्व करते.

१९८९ हे ते वर्ष होते, जेव्हा रोमची वेश्या पृथ्वीवरील सर्व राजांबरोबर व्यभिचार करण्यासाठी आपल्या सत्तर वर्षांमधून बाहेर येऊ लागते. पहिला राजा म्हणजे १९८९ मध्ये संयुक्त संस्थाने होय, कारण संयुक्त संस्थाने अहाबानेही प्रतिनिधित्व केलेले आहे; आणि अहाबाचा विवाह ईजेबेलशी झाला होता, जी यशया तेवीसमध्ये तूरची वेश्या आहे.

आणि त्या दिवशी असे होईल की, एका राजाच्या दिवसांप्रमाणे सौर सत्तर वर्षे विस्मृतीत जाईल; सत्तर वर्षांच्या शेवटी सौर वेश्येप्रमाणे गाणे गाईल. वीणा घे, नगराभोवती फिर, हे विस्मृतीत गेलेली वेश्ये; मधुर स्वर काढ, पुष्कळ गीते गा, म्हणजे तुझे स्मरण होईल. आणि असे होईल की, सत्तर वर्षांच्या समाप्तीनंतर परमेश्वर सोरला भेट देईल, आणि ती पुन्हा आपल्या मजुरीकडे वळेल, आणि पृथ्वीच्या पृष्ठभागावरील जगातील सर्व राज्यांबरोबर व्यभिचार करील. यशया 23:15-17.

इ.स. १७९८ मध्ये, जेव्हा तिला दानियेल अकराव्या चाळीसाव्या वचनात दर्शविल्याप्रमाणे तिचा प्राणघातक घाव प्राप्त झाला, तेव्हा “अंतकाळी” त्या वेश्येला विसरले गेले. इ.स. १९८९ मध्ये “अंतकाळी” ती आपल्या प्राणघातक घावाच्या भरून येण्याच्या कालखंडास आरंभ करते, कारण ती त्या राज्याबरोबर व्यभिचार करते जे तिच्या अधिकाराच्या चिन्हाची अंमलबजावणी सर्वप्रथम करणार आहे. त्या राज्याचे प्रतिनिधित्व आहाबाने आणि फ्रान्सने केले होते; फ्रान्सने इ.स. ५३८ मध्ये पृथ्वीच्या सिंहासनावर पोपसत्तेला बसविले आणि पोपसत्तेच्या उदयास पाठिंबा देणारे प्रमुख राज्य ठरले. या कारणास्तव, त्यांना “कॅथोलिक चर्चचे पहिले जन्मलेले” तसेच “कॅथोलिक चर्चची ज्येष्ठ कन्या” अशी पदवी देण्यात आली आहे. फ्रान्स आणि आहाब हे दोघेही इ.स. १९८९ पासून रविवारच्या कायद्यापर्यंत संयुक्त

संस्थानांच्या भूमिकेबद्दल साक्ष देतात.

यशया तेवीसमध्ये, सोरची वेश्या, जी प्रकटीकरण सतरामधील वेश्याही आहे, जिच्या कपाळावर "महान बाबेल" असे लिहिलेले आहे. संयुक्त संस्थानांच्या इतिहासासाठी ती "विस्मरणात गेलेली" आहे; हा इतिहास 1798 मध्ये आरंभ होतो, जेव्हा पोपसत्ता बायबलमधील भविष्यवाणीतील पाचवे राज्य राहिली नाही, म्हणजे प्रकटीकरण तेरामधील समुद्रातील पशू. त्यानंतर संयुक्त संस्थानांनी बायबलमधील भविष्यवाणीतील सहावे राज्य म्हणून, प्रकटीकरण तेरामधील पृथ्वीवरील पशू म्हणून, आपली भूमिका आरंभ केली. अखेरीस संयुक्त संस्थाने प्रकटीकरण सतरामधील दहा राजांपैकी प्रमुख राजा बनतात. "सत्तर वर्षे" या कालखंडाचा, "एका राजाचे दिवस" या प्रतीकात्मक इतिहासाचा अर्थ असा आहे की, बायबलमधील भविष्यवाणीतील पहिले राज्य म्हणून बाबेलने राज्य केलेली ती सत्तर वर्षे. हे 1798 पासून रविवारच्या कायद्यापर्यंतच्या संयुक्त संस्थानांच्या इतिहासाचे प्रतिकार ठरते, जिथे अमेरिकन इतिहासाची बाह्य रेषा रिपब्लिकन शिंगाने दर्शविली जाते आणि अंतर्गत रेषा प्रोटेस्टंट शिंगाने दर्शविली जाते. ही दोन शिंगे संविधानाच्या त्या हृदयाचे प्रतिनिधित्व करतात, जे राज्यकारभार आणि चर्चकारभार यांचा विभेद प्रदान करते, आणि ती अमेरिकेच्या भविष्याचा विषय आहेत.

तूरच्या वेश्येला विस्मृतीत जाण्यासाठी सत्तर वर्षे नियुक्त केली आहेत; त्यानंतर, १९८९ मधील अंतकाळापासून रविवारच्या कायद्यापर्यंत ती गाणे सुरू करू लागते. तिने एका गुप्त संधिने प्रारंभ केला, कारण तिने प्रोटेस्टंट अमेरिकेचा धर्म आपल्या ताब्यात घेतला आणि सोविएत संघाच्या पतनासह दक्षिणेच्या राजाची राजकीय रचना खाली आणली. सत्तर वर्षांचा एक कालावधी अशा इतिहासात समाप्त होतो, ज्यात अँटिओकस द ग्रेट सतरावर्षीय कालखंडाच्या मध्यभागी उभा आहे; हा कालखंड दहा आणि सात अशा विभागांत विभाजित आहे, ज्यांचा गुणाकार केल्यास "सत्तर" होतो. राफिया आणि पॅनियम यांच्या मधील समाप्त झालेल्या बाह्य दोनशे पन्नास वर्षांच्या प्रारंभी, दानिएलच्या लोकांवर "सत्तर" आठवडे ठरविण्यात आल्याने, तेवीसशे वर्षांची अंतर्गत कालभविष्यवाणी सुरू होते. त्या सत्तर आठवड्यांच्या शेवटी, इ.स. ३४ मध्ये, प्राचीन इस्राएल देवाने आपल्या निवडलेल्या कराराच्या लोकांप्रमाणे कायमचे त्यागले गेले, आणि त्यानंतर देवाने आपल्या ख्रिस्ती वधूसोबत विवाहबंधनात प्रवेश केला होता आणि तो मग अन्यजातीयांकडे हात पुढे करित होता.

इ.स.पू. २०७ मध्ये अंतियुखस "सत्तर"च्या मध्यभागी उभा आहे, आणि आपल्या राज्याच्या अनुकूल राष्ट्र म्हणून असलेल्या दर्जाच्या समाप्तीची ओळख "वैभवशाली भूमी" म्हणून करून देतो, जिथे त्याने आधुनिक इस्राएल उभा करण्यासाठी निवड केली. रविवार कायद्याच्या वेळी सहावे राज्य म्हणून संयुक्त संस्थानांचा अंत हा यशयाच्या "सत्तर वर्षांचा" अंत आहे. अंतियुखसची दोनशे पन्नास वर्षांची रेषा, सोळाव्या वचनातील रविवार कायद्याच्या अगोदरच, संयुक्त संस्थानांच्या रिपब्लिकन शिंगासाठी कृपाकाळाच्या समाप्तीची ओळख करून देते. २२ ऑक्टोबर, १८४४ रोजी न्यायनिवाडा सुरू झाला तेव्हा समाप्त झालेली तेवीसशे वर्षे, रविवार कायद्याच्या वेळी न्यायनिवाडा कधी समाप्त होईल याचे प्रतीक आहेत. तेवीसशे वर्षांची सुरुवात सत्तर आठवड्यांनी होते, जे देवाच्या निवडलेल्या लोकांप्रमाणे अक्षरशः इस्राएलच्या समाप्तीची ओळख करून देतात. एकूण तेवीसशे वर्षांच्या कालखंडाचा अंत, रविवार कायद्यापर्यंत चालून आलेल्या आगमन चळवळीमुळे प्रोटेस्टंट चळवळीच्या समाप्तीने पूर्ण होतो. १८४४ च्या बंद दरवाज्याची पुनरावृत्ती होईल तेव्हा, रिपब्लिकन शिंगावर, प्रोटेस्टंट शिंगावर, आणि सरकारी पशूवर दरवाजे बंद होतील.

अन्तियोकसाने दहा आणि सात या कालखंडांच्या मध्ये उभे राहणे म्हणजे त्याच्या परीक्षणकाळाच्या समाप्तीस्थानी उभे राहणे होय. संयुक्त संस्थानांचे शासन, जे पृथ्वीवरील पशू आहे, याच्यासाठी परीक्षणकाळ रविवारीच्या कायद्याच्या वेळी समाप्त होतो; परंतु रिपब्लिकन शिंगाचा परीक्षणकाळ रविवारीच्या कायद्यापूर्वीच समाप्त होतो.

येशू त्याला म्हणाला, मी तुला सात वेळांपर्यंत असे म्हणत नाही; तर सत्तर वेळा सातपर्यंत. मत्तय 18:22.

"सत्तर वेळा सात" हा वाकप्रयोग बायबलमध्ये असा आहे की जिथे संख्यांचा गुणाकाराच्या या पद्धतीने उल्लेख केला आहे. "सत्तर वेळा सात" ही चारशे नव्वद वर्षे आहेत जी दानिएलाच्या लोकांसाठी "निर्धारित" करण्यात आली होती.

ही ती सत्तर आठवडे आहेत जी तेवीसशेची सुरुवात करतात, आणि त्याच प्रारंभबिंदूपासून अडीचशे वर्षांच्या शेवटी अंतियुखस दहाच्या आणि साताच्या मध्यभागी येतो. तेथे अंतियुखस महान आपल्या इतिहासाच्या अंतिम कृत्यांत, महान संघर्षाच्या पवित्र नाट्यात, आपले स्थान घेतो.

1844 मधील बंद दरवाजा हा रविवारच्या कायद्याच्या बंद दरवाजाचे प्रतिनिधित्व करतो, आणि सोळाव्या वचनातील रविवारच्या कायद्यापूर्वी सात वर्षांचा एक कालखंड आरंभ होतो; त्या वेळी Antiochus आपल्या राज्याच्या समाप्तीची खूण करतो, आणि मग सात वर्षांच्या समाप्तीला त्याचे राज्य संपते. हा सात वर्षांचा कालखंड पशूच्या प्रतिमेच्या परीक्षाकाळाचे प्रतिनिधित्व करतो, आणि हा कालखंड 321 च्या पहिल्या रविवारच्या कायद्यापासून सुरू होतो. पहिल्या रविवारच्या कायद्यापूर्वी, जो अंतिम रविवारच्या कायद्याचा प्रकार आहे, दहा वर्षांचा एक कालखंड असतो जो एका जाहीरनाम्याने सुरू होतो. 313 च्या "edict" पासून दहा वर्षांनी प्रतिनिधित्व केलेली परीक्षा सुरू होते; त्यानंतर Antiochus पहिला रविवारचा कायदा लागू करतो आणि Republican शिंगाची कृपाकाळाची मुदत संपते. सात वर्षांच्या समाप्तीला Panium आणि रविवारचा कायदा येतात, आणि इ.स. 330 मध्ये पूर्व व पश्चिम यांची विभागणी घडवून आणतात.

पॉम्पेई

सोळाव्या वचनात पॉम्पेईने गौरवशाली देश जिंकला; परंतु इ.स.पू. ६५ ते ६३ या दोन वर्षांच्या कालावधीत, दानियेल ८:९ च्या पूर्ततेमध्ये, पॉम्पेईने प्रत्यक्षात "पूर्व" आणि "[गौरवशाली] देश" जिंकला, ज्यायोगे चाळीसाव्या वचनातील व १९८९ मधील दुहेरी जिंकण्याचे प्रतिरूप दर्शविले गेले.

मूर्तिपूजक रोमासाठी तिसरा अडथळा ऑगस्टस सीझरद्वारे पूर्ण केला जाईल, जो रोममध्ये पहिल्या अधिकृत रोमन त्रिमूर्तीची स्थापना करणारा म्हणून प्रसिद्ध आहे, आणि जी रोममधील पहिल्या अधिकृत त्रैधात्मक संघाचे प्रतिनिधित्व करते. रोमन नेत्यांच्या तिसऱ्या मार्गचिन्हावर हा त्रैधात्मक संघ रोमन इतिहासात अधिकृतरीत्या चिन्हित झालेला दिसतो. सोळाव्या वचनातील रविवारच्या कायद्याच्या ठिकाणी अजगर, पशू आणि खोटा संदेष्टा यांचा त्रैधात्मक संघ स्थापित होतो, आणि मग जखऱ्याने मांडल्याप्रमाणे दुष्टतेचा पक्षी शिनारमधील तिच्या स्थानावर परत ठेवला जातो.

ऑगस्टस सीझरने पहिले अधिकृत रोमन त्रिमूर्ती-संघ स्थापन केले, परंतु इतिहासकार त्याला दुसरे त्रिमूर्ती-संघ असे म्हणतात; कारण ज्युलियस सीझरनेही एक त्रिमूर्ती-संघ स्थापन केला होता, पण तो रोमन शासनाचा अधिकृत त्रिमूर्ती-संघ नव्हता. लवकरच येऊ घातलेल्या रविवार-कायद्याच्या वेळी अजगर, पशू आणि खोटा संदेष्टा यांच्या त्रिविध ऐक्याची प्रतीके म्हणून ज्युलियस आणि ऑगस्टस सीझर यांचा संबंध असा दर्शविला जातो की, रविवारविषयक कायदे अंमलात आणण्याच्या चळवळीच्या आरंभी ज्युलियस प्रतिरूप ठरतो आणि शेवटी ऑगस्टस. हा भविष्यसूचक संबंध इ.स. ६७ मधील सेस्तियसच्या वेढ्याद्वारेही दर्शविला जातो, ज्याच्या नंतर तीतुसचा वेढा आला. ज्युलियस म्हणजे सेस्तियस आणि ऑगस्टस म्हणजे तीतुस. ज्युलियस आणि ऑगस्टस त्रिविध ऐक्याचे प्रतिनिधित्व करतात, आणि सेस्तियस व तीतुस वेढ्याचे प्रतिनिधित्व करतात.

रविवारच्या कायद्याविषयीची चळवळ संदेष्ट्याप्रमाणे 313 मध्ये सुरू होण्याचा काळ, मिलानच्या जाहीरनाम्याशी संबंधित आहे. त्यानंतर 321 मध्ये, त्या सतरा वर्षांच्या कालावधीच्या मध्यबिंदूवर, पहिला रविवार कायदा प्रकट होतो. राज्याच्या पूर्व आणि पश्चिम अशा विभागणीतील तिसरा टप्पा, जो संयुक्त संस्थानांतील त्या विभागणीचे प्रतिनिधित्व करतो ज्यात पशूची खूण किंवा देवाची मोहर स्वीकारणारे आणि न स्वीकारणारे असे लोक विभागले जातात, तो 330 होता. रविवारच्या कायद्यांची एक मालिका आहे जी एका रविवार कायद्यापर्यंत नेते; आणि 321 हा पहिला रविवार कायदा दर्शवितो, जो 330 मधील शेवटच्या रविवार कायद्यापर्यंत नेतो.

ॲटिओकसच्या दोनशे पन्नास वर्षांप्रमाणे नव्हे, नीरोची दोनशे पन्नास वर्षे आठ वर्षांचा एक कालखंड, पहिल्या रविवार कायद्याचा मध्यबिंदू, आणि त्यानंतर नऊ वर्षे असा कालखंड ओळख करून देतात. ओळीवर ओळ, ॲटिओकस आणि नीरो अशा दोन कालखंडांची ओळख करून देतात, जे तीन मार्गचिन्हांनी प्रतिनिधित्व केलेले आहेत. दोन्ही

रेषांमध्ये पहिले आणि शेवटचे मार्गचिन्ह एकच आहेत: आरंभीचा एक हुकूम, जो विवाहाने चिन्हांकित झाला होता आणि ज्याचा शेवट घटस्फोटाने झाला, तसेच आरंभी आणि शेवटी उत्तर दिशेच्या राज्यामध्ये आणि दक्षिण दिशेच्या राज्यामध्ये युद्ध. मध्यभागी असलेला इ.स. ३२१ चा पहिला रविवार कायदा हाच तो बिंदू असला पाहिजे जिथे अँटिओकस उभा आहे. तो दहा वर्षांनी प्रतिनिधित्व केलेल्या परीक्षेच्या प्रक्रियेच्या समाप्तीवर उभा आहे, आणि ही परीक्षा प्रक्रिया अँटिओकसला त्या सातांपैकी असलेला आठवा म्हणून प्रकट करते, कारण तो त्या पशूची प्रतिमा घडवितो जो त्या सातांपैकी असलेला आठवा आहे. त्याच वेळी एक लाख चव्वेचाळीस हजार जण परीक्षेच्या प्रक्रियेतून जातात आणि सातव्या लाओदिकीयन मंडळीपासून आठव्या, म्हणजे फिलादेल्फियन मंडळीमध्ये, रूपांतरित होतात.

पहिल्या रविवार कायद्यावेळी प्रतिमेची उभारणी सुरू होते आणि प्रकटीकरण तेरा, वचन अकरा येथील रविवार कायद्यावेळी ती समाप्त होते; हे वचन कोकरू म्हणून संयुक्त संस्थानांच्या प्रारंभाचा आणि अजगर म्हणून त्याच्या समाप्तीचा विरोध दर्शविते. तेरा हा बंडखोरीचा प्रतीक आहे, आणि वचन अकराच्या संदर्भात—संयुक्त संस्थाने अजगराप्रमाणे बोलतात त्या संदर्भात—बंडखोरीचे प्रतीक म्हणजे पशूची खूण; तर ज्यांच्याकडे देवाचा शिक्का आहे त्यांचे प्रतीक म्हणजे संख्या अकरा. प्रकटीकरण 13:11 हे दर्शविते की, संयुक्त संस्थाने अजगराप्रमाणे बोलतात त्या रविवार कायद्यावेळी पशूची खूण किंवा देवाचा शिक्का प्राप्त करणाऱ्यांचे विभाजन होते.

पशूच्या प्रतिमेच्या परीक्षेच्या काळास त्याच्या आगमनाची खूण करणारी विशिष्ट चिन्हे आहेत, आणि त्याच वेळी ती त्याच्या समाप्तीचेही प्रतीक ठरतात. नोहापासून ते तुताऱ्यांच्या सणापर्यंत देव कधीही बदलत नाही; तो आपल्या आगमनापूर्वी परीक्षेचा कालावधी नेहमीच पूर्वघोषित करतो. त्याच्या या घोषणा त्याच्या भविष्यवाणीच्या वचनात आढळतात. बहुतेक अँडव्हेंटिस्टांना (मी असे गृहीत धरत आहे) हे माहीत नाही की यरुशलेमच्या विनाशात दोन वेढे पडले होते, किंवा अंतिम विनाशाचा दिवस हा नेबुखदनेस्सरने यरुशलेम व मंदिर प्रथम—अल्फा काळी—नष्ट केलेल्या त्या वर्षातील अगदी त्याच दिवशी होता. कदाचित त्यांना हेही माहीत नसेल की ते वेढे पवित्र सणांच्या वेळी सुरू झाले आणि एका पवित्र सणालाच समाप्त झाले, किंवा वेढ्याचा कालावधी साडेतीन वर्षांचा होता. जर त्यांना ही तथ्ये माहीत नसतील, तर ज्युलियस सीझर हा पशूच्या प्रतिमेच्या परीक्षेच्या काळाच्या आरंभाची त्याच्या अत्यंत परिपूर्ण प्रतिकृतीत खूण करतो, हे ते पाहतील, अशी शक्यता कमी वाटते. “परिपूर्ण प्रतिकृती” या म्हणण्याने माझा अर्थ त्याची अंतिम परिपूर्ती असा आहे.

तोच कालखंड 1888 पासून रविवारच्या कायद्यापर्यंत दर्शविला आहे, आणि मग पुन्हा 9/11 पासून रविवारच्या कायद्यापर्यंत; परंतु 313 ते 330 या कालखंडात कॉन्स्टन्टाईन द ग्रेट याच्या द्वारे प्रतिनिधित्व केलेल्या पशूच्या प्रतिमेच्या स्थापनाशी संबंधित भविष्यवाणीच्या कालखंडाची परिपूर्ण पूर्तता, 1989 मध्ये अंतकाळाच्या प्रारंभापासूनच्या आठव्या राष्ट्राध्यक्षाच्या अध्यक्षपदात सुरू होते.

पहिल्या रविवार कायद्यापासून शब्बाथ व रविवार यांवरील परीक्षेचा काळ अंतियोकसच्या सात वर्षांनी दर्शविलेल्या कालखंडात उलगडत जातो. अंतियोकसच्या वंशरेषेची सात वर्षे नीरोच्या वंशरेषेच्या नऊ वर्षांनी गुणिली असता त्रेसष्ट होतात, आणि इ.स.पूर्व 63 मध्ये पोम्पेईने दानिएल अकरा अध्यायातील सोळाव्या वचनाच्या पूर्ततेत गौरवशाली भूमी जिंकली. रविवार कायद्याच्या वेळी नऊ राजे संयुक्त संस्थानांना दहा राजांच्या प्रमुख राजाच्या नात्याने मान्यता देतील; ते दहा राजे आपले राज्य सूरच्या वेश्येला देण्यास सहमत होतील, आणि ती मग पृथ्वीवरील सर्व राजांबरोबर व्यभिचार करील.

दहा कुमारिकांच्या दृष्टांताच्या भविष्यवाणीपर रचनेशी सुसंगत रीतीने, पशू आणि खोटा संदेश यांचा विवाह १९८९ मध्ये पूर्ण झाला, परंतु रविवारच्या कायद्याच्या वेळी तो विवाह परिपूर्णतेस जातो. त्या इतिहासाचे एक फ्रॅक्टल म्हणजे जिवंतांच्या न्यायाचा तो कालखंड होय, जो २००१ मध्ये, ९/११ रोजी, आरंभ झाला. त्या बिंदूपासून रविवारच्या कायद्यापर्यंत—पशूच्या प्रतिमेच्या परीक्षेचा काळ, जो एकशे चव्वेचाळीस हजारांच्या शिक्कामोर्तबाचा काळही आहे—देवाच्या करारातील लोकांवर, तसेच अब्राहामाच्या करारविषयक भविष्यवाणीच्या पूर्ततेत त्यांनी ज्या देशात

वास्तव्य केले त्या भूमीवर, न्याय पार पाडला जातो. त्या कालखंडात लाओडिसीयन सेव्हन्थ-डे अॅडव्हेंटिस्ट मंडळीचा न्याय केला जातो, आणि त्यानंतर जे स्वतःला कुमारिका असल्याचा दावा करतात त्यांचा न्याय केला जातो. अशा प्रकारे, प्रॉटेस्टंट शिंगाचा न्याय केला जातो; आणि त्याचा न्याय त्या कालावधीत केला जातो, ज्यामध्ये प्रथम रिपब्लिकन शिंगाच्या डेमोक्रेटिक पक्षाचा न्याय २०२४ पर्यंत केला गेला, आणि आता रिपब्लिकन शिंगातील रिपब्लिकनांचा न्याय घडत आहे. घटनात्मक शासन हेच ते पशू आहे, जो त्या दोन शिंगांना वाहून नेतो, आणि ज्याचा न्याय रविवारच्या कायद्याच्या वेळी केला जातो.

१९८९ पासून रविवारच्या कायद्यापर्यंतचा काळ, ९/११ पासून रविवारच्या कायद्यापर्यंतच्या एका फ्रॅक्टलमध्ये दर्शविला जातो; परंतु पशूच्या प्रतिमेची स्थापना होण्याची परिपूर्ण पूर्तता, त्या सातांपैकी असलेल्या आठव्या अध्यक्षांमध्ये आहे. नेरोची सतरा वर्षे ही ९/११ पासून रविवारच्या कायद्यापर्यंतच्या इतिहासाची एक फ्रॅक्टल आहे. अँटिओकसची सतरा वर्षेही त्याचप्रमाणे आहेत. रीगनचे लग्न आणि गुप्त युती यांचे परिपूर्ण संयोग आठव्या अध्यक्षांच्या कार्यकाळात उघड युतीद्वारे होतो. अल्फा आणि ओमेगा विवाहांपैकी पहिला २००१ मध्ये पॅट्रियट अॅक्टद्वारे प्रतीकात्मकरीत्या दर्शविला गेला, जेव्हा इंग्रजी कायदा रोमन कायद्यात बदलला गेला. मिलानच्या जाहीरनाम्याचे लग्न हे पशूच्या प्रतिमेच्या स्थापनेच्या परिपूर्ण पूर्ततेच्या आरंभीची खूण करते. त्याची रचना दहा कुमारींच्या विवाहाच्या रचनेवर आधारित आहे, आणि खरी विवाहघटना घडत असताना घडणाऱ्या बनावट विवाहाचे प्रतिनिधित्व करते.

पशूच्या प्रतिमेची परीक्षेची वेळ ही आपण “मुद्रांकित” होण्यापूर्वी उत्तीर्ण व्हावयाची “परीक्षा” दर्शविते. देवाच्या घराण्याचा न्याय प्रथम होतो, आणि त्यानंतर रविवारच्या कायद्याच्या वेळी देवाच्या घराण्याबाहेरील लोकांचा न्याय होतो. देवाच्या घराण्यातील आणि त्यानंतर महान लोकसमुदायातील अंतिम न्यायाचा कालखंड पहिल्या रविवारच्या कायद्यापासून सुरू होतो. संयुक्त संस्थानांमध्ये एक पहिला रविवारचा कायदा होईल, जो पशूच्या प्रतिमेच्या परीक्षाकालाच्या परिपूर्ण आणि अंतिम पूर्ततेच्या आरंभीची खूण ठरेल; आणि त्यानंतर तो त्या रविवारच्या कायद्याने समाप्त होईल जो प्रकटीकरण 13:11 ची पूर्तता करतो. तो रविवारचा कायदा गौरवशाली देशातील शेवटचा रविवारचा कायदा आहे. गौरवशाली देशातील शेवटचा रविवारचा कायदा हा जगातील पहिला रविवारचा कायदा आहे, जो जगासाठी पशूच्या प्रतिमेच्या परीक्षेच्या वेळेची खूण करतो. जगाची परीक्षेची वेळ अध्याय तेराव्या मधील अकराव्या वचनातील संयुक्त संस्थानांतील रविवारच्या कायद्यापासून सुरू होते. जेव्हा संयुक्त संस्थाने लवकरच येऊ घातलेल्या रविवारच्या कायद्याच्या वेळी अजगराप्रमाणे “बोलतील,” तेव्हा त्या अध्यायातील बाराव्या वचनापासून पुढील वचने जगाच्या पशूच्या प्रतिमेच्या परीक्षेची वेळ दर्शवितात.

या कारणास्तव, नीरोची दोनशे पन्नास वर्षांची भविष्यवाणी, जी 313 मधील जाहीरनाम्यापासून सुरू होणाऱ्या सतरा वर्षांच्या कालखंडाने समाप्त होते, त्यानंतर 321 मधील पहिला रविवार कायदा, आणि मग 330 मधील पूर्व व पश्चिम यांचा विभाग, ही समजून घेणे महत्त्वाचे आहे. नीरोच्या रेषेतील हे तीन टप्पे छळाविषयी आहेत; नीरो हा छळाचे प्रतीक आहे, आणि 250 वर्षांचा कालखंड स्मुर्नाच्या मंडळीचे प्रतिनिधित्व करतो, जी 313 मध्ये समाप्त झाली, जेव्हा तडजोडीची मंडळी प्रकट झाली. तिसरा टप्पा एका राज्याच्या अंताची खूण करतो; म्हणून जेव्हा तो संयुक्त संस्थानांवर लागू केला जातो, तेव्हा तो रविवार कायदा आणि सहाव्या राज्यापासून सातव्या व आठव्या राज्यांकडे होणारे संक्रमण यांचे प्रतिनिधित्व करतो. जेव्हा तो जगावर लागू केला जातो, तेव्हा तिसरी मार्गखूण मानवी परीक्षाकालाच्या समाप्तीची असते; ज्याचे प्रतीक पशूच्या प्रतिमेच्या जागतिक परीक्षाकालाच्या प्रारंभी संयुक्त संस्थानांसाठीच्या परीक्षाकालाच्या समाप्तीने दाखविले गेले होते.

म्हणूनच रविवारच्या कायद्याकडे नेणाऱ्या चार रोमन शासकांपैकी तिसरा, वचन बावीस मध्ये मांडल्याप्रमाणे, कूसाद्वारे दर्शविला गेलेला ऑगस्टस सीझर हा, त्याच्यानंतर येणारा आणि तोही कूसाचेच प्रतिनिधित्व करणारा टायबेरियस असला तरी, कूसाचे प्रतिनिधित्व करू शकतो. पशूच्या प्रतिमेच्या परीक्षेचा कालखंड हा द्विगुणित कसोटीचा काळ आहे, जो प्रथम पृथ्वीची आणि नंतर समुद्राची परीक्षा घेतो. पृथ्वी म्हणजे संयुक्त संस्थाने आणि समुद्र म्हणजे जग.

पशूच्या प्रतिमेच्या परीक्षेने चिन्हांचे द्विगुणन निर्माण होते; जिथे दुसऱ्या कालखंडाचा अल्फा हाच पहिल्या कालखंडाचा ओमेगा आहे. 321 हे भविष्यवाणीच्या इतिहासातील पहिले रविवार-कायदे होते, आणि पशूच्या प्रतिमेच्या परीक्षाकालाची ओळख करून देणाऱ्या त्या सतरा वर्षांत, 321 हे संयुक्त राज्यांतील पहिले रविवार-कायदे आहे, जे गौरवशाली भूमीत पशूच्या प्रतिमेच्या परीक्षाकालाच्या ओमेगा रविवार-कायद्याकडे नेते. तरीही 321 हे जगासाठीचे पहिले रविवार-कायदे देखील आहे, म्हणून 321 हे वर्ष पशूच्या प्रतिमेच्या परीक्षाकालाच्या आरंभ आणि समाप्ती या दोन्हीच्या मध्यबिंदूचे चिन्ह ठरते. 313 हा आरंभ आहे, आणि आरंभ हा एक आज्ञापत्र आहे, जे रविवार-कायद्याचे प्रतिरूप ठरते. नेरोच्या सतरा वर्षांनी मानवी परीक्षाकालाच्या समाप्तीपर्यंत क्रमशः तीव्र होत जाणाऱ्या रविवार-कायद्यांचा एक कालखंड ओळखून दिला आहे.

हा हुकूम परीक्षाकालाच्या समाप्तीकडे नेणाऱ्या पहिल्या रविवार कायद्याचे प्रतीक आहे. सोळाव्या वचनात पॉपेईने यहुदा जिंकला, जे रविवार कायद्याचे प्रतीक आहे; आणि ज्युलियस सीझरने पहिले त्रिमूर्त मंडळ स्थापन केले, जरी ते अनौपचारिक त्रिगुणी संघटन होते, तरी इतिहासकार अद्याप त्यास पहिलेच मानतात. रविवार कायद्याच्या त्रिगुणी संघटनेचे ज्युलियस सीझरकडून झालेले प्रतीकीकरण, क्रूसाच्या वेळी तिबेरियसने अनुसरलेल्या ऑगस्टस सीझरच्या अधिकृत त्रिमूर्त मंडळाचे प्रतीक ठरले. हे चारही रोमन शासक रविवार कायद्याचे प्रतीक आहेत, तसेच नेरोच्या सतरा वर्षांच्या सर्व तीन पायऱ्याही त्याचेच प्रतीक आहेत.

पॉपेई हा १९८९ शी सुसंगत ठरतो; ज्युलियस हा अकराव्या वचनाशी सुसंगत ठरतो; ऑगस्टस हा पंधराव्या वचनाशी, आणि टायबेरियस हा सोळाव्या वचनाशी सुसंगत ठरतो. त्या वचनांतील ज्युलियसची कथा त्याच्या इजिप्तमधील प्रवेशमोहीम व क्लिओपात्रा हिचा समावेश करते. हा इतिहास मार्क अँटनीद्वारे पुन्हा घडतो. ज्युलियसची तेवीस वार करून हत्या झाली त्या काळात मार्क अँटनी हा ज्युलियस सीझरचा प्रमुख सेनापती होता. तेवीस हा अंक रविवारच्या कायद्याचे प्रतिनिधित्व करतो, आणि २३ जखमांनी झालेला ज्युलियसचा मृत्यू म्हणजे रविवारच्या कायद्याच्या वेळी एका राज्याचा अंत होय. त्याच्या मृत्यूचा सूड उगवण्यासाठी मार्क अँटनी, ऑगस्टस सीझर आणि मार्कस लेपिडस यांनी मग पहिले अधिकृत त्रिमूर्ती-शासन स्थापन केले. त्या त्रिविध सत्तापैकी एक असलेला मार्क अँटनी, इजिप्त आणि क्लिओपात्रा यांच्याशी ज्युलियसचा झालेला सामना पुन्हा घडवणार होता.

ज्युलियस असो वा मार्क अँटनी, ते दोघेही रोमचे प्रतीक आहेत, आणि क्लिओपात्रा ही इजिप्त व ग्रीसचे प्रतीक होती. ती इजिप्तमधील ग्रीक सत्ताधिकाराचे प्रतिनिधित्व करित होती; हे दोन्ही इंगनची प्रतीके आहेत, तर ज्युलियस आणि मार्क अँटनी ही पशूची प्रतीके आहेत. संबंधातील स्त्री म्हणून क्लिओपात्रा ही मंडळी होती, आणि त्यामुळे ज्युलियस व मार्क अँटनी हे राज्य ठरतात. क्लिओपात्रा अशा स्त्रीचे प्रतिनिधित्व करते जी तिच्या राजेशाही रोमन प्रियकरांपासून दोनदा विभक्त होते; प्रथम 1798 मध्ये, आणि नंतर कृपाकाल संपता-संपता, जेव्हा ती तिला सहाय्य करणारा कोणीही नसताना तिच्या अंताला येते. तिचा अंतिम नाश इ.स.पू. 31 मधील अँक्टियमच्या युद्धात होतो. अँक्टियमच्या युद्धातील विजेता ऑगस्टस सीझर होता; म्हणून आपण पाहतो की पॉपेईचा मृत्यू इजिप्तमध्ये झाला, ज्युलियसची इजिप्तमध्ये क्लिओपात्राशी भेट झाली, आणि तीच गोष्ट मार्क अँटनीच्या इतिहासात दुप्पट झाली; त्यानंतर ऑगस्टस सीझर अँक्टियम येथे त्या संबंधाचा शेवट करतो. अँक्टियम हे रविवारच्या कायद्याची ओळख करून देते, कारण अँक्टियमच्या युद्धात रोमसमोरील तिसरा अडथळ्या दूर करण्यात आला, आणि साम्राज्यवादी मूर्तिपूजक रोमाने दानियेल 11:24 च्या पूर्ततेत तीनशे साठ वर्षे राज्य करण्यास सुरुवात केली.

पॉपेईने पहिले दोन अडथळे दूर केले आणि ऑगस्टसने तिसरा.

आणि त्यापैकी एका शिंगातून एक लहान शिंग निघाले; ते दक्षिणेकडे, पूर्वेकडे आणि रम्य देशाकडे फारच मोठे होत गेले. दानियेल 8:9.

पॉपेई म्हणजे 1989, प्राणघातक जखम बरी होत असताना आधुनिक रोमाने जिंकून टाकावयाच्या तीन राजकीय शक्तीपैकी पहिला मार्गचिन्ह. सोव्हिएत संघ, त्यानंतर संयुक्त राज्ये, आणि दानियेल अकरा अध्यायातील एकेचाळीसाव्या वचनातील संयुक्त राष्ट्रसंघ. पोपसत्तेचे युद्ध हे राजकीय आणि धार्मिक आहे, आणि भविष्यवाणीच्या

दृष्टीने संयुक्त राज्यांची धार्मिक सत्ता त्या वेळी जिंकली गेली जेव्हा रेगन आणि पोप जॉन पॉल दुसरे यांची गुप्त युती पूर्णत्वास गेली. पोपसत्तेचे लक्ष्य तीन राजकीय अडथळे आणि तीन धार्मिक शक्ती यांचा समावेश करते. 1989 मध्ये त्या तीन राजकीय शक्तींपैकी एक दूर सारली गेली; प्रोटेस्टंटवाद—जो रोमाविरुद्ध निषेध करणे असा अर्थ दर्शविणारा प्रत्यक्ष शब्द आहे—तोही त्याच इतिहासात संयुक्त राज्यांच्या अध्यक्षाकडून दूर सारला गेला. त्या तीन राजकीय शक्ती म्हणजे सोव्हिएत संघ, संयुक्त राज्ये आणि संयुक्त राष्ट्रसंघ; आणि धार्मिक लक्ष्ये म्हणजे प्रोटेस्टंटवाद, तसेच अजगराच्या विविध धर्मांसह, ज्यांना सर्वांना अध्यात्मवाद मानले जाते. जगाला आर्मगेडोनकडे नेणारे तीन धर्म म्हणजे धर्मत्यागी प्रोटेस्टंटवाद, कॅथलिकतावाद आणि अध्यात्मवाद; आणि पोपसत्तेच्या चर्चमधील पुराणमतवादी आणि उदारमतवादी विचारसरणींमधील अंतर्गत संघर्ष, तसेच सनातनी कॅथलिकतावादातील फूट, हे एक धार्मिक अडथळा आहे, आणि कॅथलिकतावादाने जिंकून टाकावयाचे उरलेले दोन धार्मिक अडथळे म्हणजे धर्मत्यागी प्रोटेस्टंटवाद आणि अध्यात्मवाद. 1989 मध्ये प्रोटेस्टंटवाद दूर सारला गेला.

फातिमाच्या संदेशांतून उद्भवलेल्या विविध कॅथलिक भविष्यवाण्यांमध्ये दर्शविल्याप्रमाणे, जर कॅथलिक धर्मातील अंतर्गत संघर्ष तिच्या स्वतःच्या धर्माबाहेरील धार्मिक शक्तींवर मात करण्याच्या प्रयत्नांपासून वेगळे केले, तर प्रोटेस्टंटिझमवरील तिचा अल्फा विजय म्हणजे रीगनची गुप्त युती होती, आणि तिचा ओमेगा विजय म्हणजे 2025 मधील उघडी युती होती. ऑर्थोडॉक्स चर्चसह तिचे संघर्ष देखील 1989 मधील प्रारंभीच्या विजयापासून पॅनियम येथील अंतिम विजयापर्यंत चित्रित केलेले आहेत.

पोम्पेईचा संबंध १९८९ शी जुळतो, आणि दानिएलाने आठव्या अध्यायाच्या नवव्या वचनात ओळख करून दिलेल्या “पूर्वेकडील प्रदेश” व “सुंदर देश” यांच्यावरच्या त्याच्या दोन विजयांद्वारे माजी सोव्हिएत संघावर पोपसत्तेचा आध्यात्मिक व राजकीय विजय, तसेच स्वतःला प्रोटेस्टंट म्हणविणाऱ्या गौरवशाली भूमीवरचा त्यासोबतचा आध्यात्मिक विजय दर्शविला जातो. ज्युलियस सीझर राफिया येथे पराभूत होणार आहे, जसा अँटिओकस तृतीय पराभूत झाला, आणि जसा झेलेन्स्की होईल. ज्युलियस हा सतराव्या ते एकोणिसाव्या वचनांचा विषय आहे, आणि त्यानंतर ऑगस्टस सीझर कर उभारणारा म्हणून उभा राहतो. क्रूसाच्या वेळी टायबेरियस सीझर राज्य करीत आहे; म्हणून टायबेरियस हा सोळाव्या वचनातील रविवारचा कायदा होय.

यामुळे ऑगस्टसचा संबंध पंधराव्या वचनातील पानियमशी, आणि अकराव्या वचनातील राफियाच्या युद्धाचा ज्युलियसशी जुळतो. पानियमचे युद्ध हे तिसरे जागतिक युद्ध आहे, जे सोळाव्या वचनातील रविवारच्या कायद्याच्या अगोदरच सुरू होते, परंतु नंतर ते अँक्टियमच्या युद्धात रूपांतरित होते. पानियम हे पृथ्वीवरील युद्ध होते (संयुक्त संस्थाने) आणि अँक्टियम हे समुद्रावरील युद्ध होते (जग). चार रोमन शासकांच्या रेषेत ऑगस्टसचे प्रतिनिधित्व पानियम येथे केलेले आहे, आणि अँक्टियम येथे तो प्रत्यक्ष नेता होता. पानियम येथे अँटिओकसने इजिप्ताशी व्यवहार केला, जी रोमची सहयोगी होती, आणि अँक्टियम येथे ऑगस्टसने इजिप्ताशी (क्लिओपात्रा) व्यवहार केला, जी रोमशी (मार्क अँटनी) संलग्न होती. याचा अर्थ पॉम्पे हे 1989 पर्यंतच्या चाळीसाव्या वचनाचे प्रतिनिधित्व करतो आणि तिबेरियस हे एक्केचाळीसाव्या वचनातील रविवारच्या कायद्याचे प्रतिनिधित्व करतो. इ.स.पू. 217 मधील राफियाच्या युद्धाने पूर्वछायित केल्याप्रमाणे, युक्रेनियन युद्ध सुरू झाले तेव्हा, 2014 मध्ये ज्युलियस सीझर प्रकट झाला.

यावरून हे स्पष्ट होते की सतराव्या ते बाविसाव्या वचने १९८९ मध्ये सुरू होतात आणि रविवारच्या कायद्यापर्यंत समाप्त होतात, आणि म्हणून ती चाळीसाव्या वचनाच्या “लपलेल्या इतिहासाशी” अनुरूप अशी इतिहासरेखा आहेत. मक्कबींची भविष्यवाणीची रेषा देखील याच “लपलेल्या इतिहासाशी” अगदी तंतोतंत जुळते. रोमन शासकांची रेषा आधुनिक रोम, म्हणजे प्रकटीकरण सोळामधील पशू, याची ओळख करून देते; आणि मक्कबींची रेषा गौरवशाली देशाचे, म्हणजे प्रकटीकरण सोळामधील खोट्या संदेश्याचे, वर्णन करते. तीन लढायांची रेषा दक्षिणेच्या राजावर मिळालेल्या विजयाची, म्हणजे प्रकटीकरण सोळामधील अजगराची, ओळख करून देते.

त्या तीन रेषा त्या तीन शक्तींचे प्रतिनिधित्व करतात ज्या जगाला आर्मगेडोनकडे नेतात; आणि चाळीसाव्या वचनात त्यांचे प्रतिनिधित्व दक्षिणेचा राजा, अजगर, उत्तरेचा राजा, पशू, तसेच रथ, घोडेस्वार आणि जहाजे हे खोट्या

संदेष्ट्याचे प्रतिनिधित्व करतात. दहाव्या वचनापासून ते तेवीसाव्या वचनापर्यंतच्या त्या तीन रेषा चाळीसाव्या वचनातील गुप्त इतिहासातील त्या तीन शक्तींचे प्रतिनिधित्व करीत आहेत; आणि त्या चाळीसाव्या वचनातील प्रकट इतिहासात प्रतिनिधित्व करण्यात आलेल्या त्या तीन विषयांचे अखंड चालू असलेले उदाहरण यांपेक्षा त्या ना अधिक आहेत, ना कमी.

पद एक

पहिल्या ते चौथ्या वचनांमध्ये “अंतकाळाचा समय” १९८९ मध्ये असल्याचे ओळखून दिले आहे, तसेच त्या प्रारंभबिंदूपासून अमेरिकेच्या संयुक्त संस्थानांचे आठ राष्ट्राध्यक्षही दर्शविले आहेत, आणि शेवटी अंतिम व कितीतरी अधिक समृद्ध अशा आठव्या राष्ट्राध्यक्षावर समाप्ती होते. चौथ्या वचनात तो राजा जगाचा राजा बनतो, ज्याचे प्रतिनिधित्व अलेक्झांडर महान, राजा अहाब, प्रकटीकरण सतरामधील दहा राजे, स्तोत्रसंहिता त्र्याऐंशीमधील दहा वंश, आणि उत्पत्ति 15:18-21 मध्ये अब्रामाबरोबर देवाच्या कराराच्या अगदी पहिल्या पावलात जगाचे प्रतीक म्हणून मांडलेल्या दहा राष्ट्रांद्वारे केलेले आहे.

पहिल्या ते चौथ्या वचनांमध्ये १९८९ पासून रविवारच्या कायद्यातील तीनपदरी ऐक्यापर्यंत, जे एकेचाळीसाव्या वचनात आहे, त्या इतिहासाचे प्रतिनिधित्व केले आहे; आणि म्हणून ते चार रोमन शासकांशी, मक्कबींच्या वंशपरंपरेशी, तसेच दहाव्या ते पंधराव्या वचनांतील तीन लढायांशी सुसंगत आहेत, ज्या एकत्रितपणे चाळीसाव्या वचनातील गुप्त इतिहास तयार करतात.

पाचव्या ते नवव्या वचने एक अशी भविष्यसूचक रेषा मांडतात जी 538 ते 1798 या इतिहासाचे परिपूर्ण प्रतिनिधित्व करते, आणि चाळीसाव्या वचनातील शेवटच्या काळाचे महत्त्व समजून घेण्यासाठी ऐतिहासिक व भविष्यसूचक तर्क प्रदान करते. तो तर्क दहाव्या वचनाचे स्पष्टीकरण पाचव्या ते नवव्या वचनांच्या इतिहासावरील प्रतिशोध म्हणून करतो, आणि तसे करताना तो 1989 चा तर्क निश्चित करतो. याचा अर्थ असा की दानिएल अकराव्या अध्यायातील पहिले ते तेवीसावे वचन चाळीसाव्या वचनाच्या गुप्त इतिहासाशी संरेखित असलेल्या पाच भविष्यसूचक रेषांचे प्रतिनिधित्व करतात. पहिली चार वचने ट्रम्पविषयी आहेत, जो सातापैकी असलेला आठवा राष्ट्राध्यक्ष आहे, आणि ज्याचे प्रकटीकरण सतराव्या अध्यायातील सातव्या राज्यात दहा राजांचा राजा होणे नियोजित आहे.

पाचव्या ते दहाव्या वचनांमध्ये १७९८ पर्यंत आणि पुढे १९८९ पर्यंत नेणारा इतिहास ओळखून दिला आहे; हाच चाळीसाव्या वचनाचा इतिहास आहे. दहाव्या ते पंधराव्या वचनांमध्ये १९८९ मध्ये सुरू होणाऱ्या तीन प्रतिनिधी युद्धांचा इतिहास ओळखून दिला आहे; त्यापैकी दुसरे २०१४ मध्ये सुरू झाले; त्यानंतर २०१५ मध्ये सर्वात धनाढ्य राष्ट्राध्यक्ष उभा राहिला. तो सर्वात धनाढ्य राष्ट्राध्यक्ष २०२० मध्ये मारला गेला, आणि २०२२ मध्ये राफिया युद्ध तीव्र झाले; त्यानंतर सर्वात धनाढ्य राष्ट्राध्यक्ष २०२४ मध्ये पुन्हा परत आला, आणि २०२५ मध्ये पशूचे शिर आणि पशूच्या प्रतिमेचे शिर या दोघांचाही पदाभिषेक झाला.

आम्ही पुढील लेखात या गोष्टींचा पुढे विचार करू.